

202/1205.2020

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.453/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, publicată în MONITORUL OFICIAL nr.1.052 din 12 noiembrie 2004

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.453/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, publicată în MONITORUL OFICIAL nr.1.052 din 12 noiembrie 2004 (b138/2.04.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1680/6.04.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D354/7.04.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are, în fapt, ca obiect de reglementare completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vederea prevederii posibilității comunicării în format electronic a documentelor adresate instituțiilor statului de la nivel central și local, unităților medicale din sistemul de stat și privat și unităților farmaceutice, pe perioada stării de urgență.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Menționăm că, potrivit art.24 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, soluțiile legislative preconizate trebuie să acopere întreaga problemă a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, pentru a evita lacunele legislative, urmând să fie luate în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ.

Analizând conținutul proiectului, se constată că acesta instituie reguli insuficient conturate pentru a putea fi aplicate în practică și necorelate cu ansamblul legislației în materie.

Astfel, referirea generică, lipsită de orice circumstanțiere, la **solicitățile de orice fel** adresate instituțiilor statului de la nivel central și local, unităților medicale din sistemul de stat și privat și unităților farmaceutice nu conturează cu suficientă precizie domeniul de aplicare al reglementării propuse.

Pe de altă parte, stabilirea posibilității transmiterii documentelor „în copie scanată sau fotografiată cu valoare de original” nu ține seama de cerințele stricte decurgând din legislația privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Precizăm că, în lipsa unor norme clare privind modalitatea de aplicare, actul normativ nu poate avea eficiență legislativă.

3. Menționăm că unele soluții legislative similare celor propuse prin proiect sunt deja reglementate în mod detaliat în legislația adoptată recent, astfel încât, sub acest aspect, devin incidente dispozițiile art.16 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind interzicerea instituirii unor reglementări paralele.

Astfel, precizăm că, prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2020** privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică la nivelul autorităților și instituțiilor publice, s-a stabilit obligația autorităților și instituțiilor publice de a primi înscrisurile *semnate cu semnătură electronică*, precum și de a elibera, *în format electronic*, înscrisurile emise ca urmare a primirii unor astfel de documente.

De asemenea, prin **Hotărârea Guvernului nr.252/2020** privind stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății pe perioada instituirii stării de urgență pe teritoriul României, a fost reglementată posibilitatea transmiterii către pacient a documentelor medicale prin mijloace de comunicare electronică. În plus, este stabilită și posibilitatea transmiterii documentelor prin mijloace electronice între asigurați și casa de asigurări de sănătate.

4. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, proiectul nu respectă dispozițiile art.62 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât se preconizează o intervenție legislativă asupra Legii nr.453/2004, act normativ prin care a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1999, și nu asupra acestui din urmă act normativ, așa cum ar fi fost corect.

Precizăm că, potrivit art.62 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora **trebuie raportate tot la actul de bază.**

5. Având în vedere că reglementarea propusă nu este corelată cu ansamblul legislației în materie și nici nu întrunește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, astfel cum acestea rezultă din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, proiectul nu poate fi adoptat în forma propusă.

Menționăm că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.26/2012, nerespectarea cerinței clarității și previzibilității constituie motiv pentru declararea neconstituționalității normei, întrucât *„conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice”,* principiu care, *„deși nu este în mod expres consacrat de Constituția României, ... se deduce din prevederile art.1 alin.(3), potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social, cât și din preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa”.*

PREȘEDINTE

dr. Drăgoș ILIESCU

București

Nr. 412/30.04.2020

O.U.G. nr. 1/1999

M. Of. nr. 22/21 ian. 1999

Ordonanță de urgență privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 453/2004

M. Of. nr. 1052/12 nov. 2004

1 modificări prin L. nr. 453/2004 M. Of. nr. 1052/12 nov. 2004

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență

modifică art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 7, art. 9, titlul cap. II, art. 13, art. 15, art. 16 alin. (2), art. 18, art. 19, art. 20 partea introductivă și lit. b), d), k) și n), art. 21 alin. (1), art. 22, titlul cap. IV, art. 23 partea introductivă, art. 23 pct. 1 lit. b), art. 23 pct. 2 lit. a) și b), art. 24 partea introductivă și lit. a) - d) și g), titlul cap. V, art. 25 partea introductivă și lit. a), titlul cap. VI, art. 26, art. 27, art. 28, art. 29, art. 30, art. 32, art. 34; introduce art. 3_1, art. 3_2, lit. c_1) la art. 14, art. 20_1, art. 23_1; abrogă art. 6, art. 8, art. 20 lit. p), art. 23 pct. 2 lit. c), art. 25 lit. g) și h), art. 31 alin. (2), art. 35, art. 36

2 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 453/2004 M. Of. nr. 1052/12 nov. 2004

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență

3 modificări prin L. nr. 164/2019 M. Of. nr. 811/7 oct. 2019

Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență

modifică art. 20 lit. l), art. 21 alin. (1), art. 25 lit. c) și d), art. 26 alin. (1) lit. b), art. 26 alin. (2) și art. 28; introduce alin. (2) la art. 9, alin. (3) la art. 21, lit. f_1) la art. 25 și lit. d) la art. 26 alin. (1); abrogă art. 31

4 modificări prin O.U.G. nr. 34/2020 M. Of. nr. 268/31 mar. 2020

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență

modifică art. 28 și art. 30; introduce art. 28_1 - 28_4, art. 29_1, art. 33_1 și art. 33_2